

ZARZĄDZENIE

Dnia 23 stycznia 2025 r.

W związku z wnioskiem o zbadanie spełnienia przez **SSN Ryszarda Witkowskiego** wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących powołaniu i postępowania po powołaniu na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 6-9 i 24 uSN,

stwierdziwszy, że:

- wniosek pochodzi od strony postępowania przed Sądem Najwyższym – skazanego M. S. (art. 29 § 7 uSN),
- został sporządzony, podpisany i wniesiony przez obrońcę skazanego (art. 87¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 8 zd. czwarte uSN),
- z zachowaniem terminu tygodniowego (art. 29 § 8 zd. pierwsze uSN) i
- czyni zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (art. 119 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 9 i 24 uSN),

1) wniosek odrzucić;

2) odpis zarządzenia doręczyć obrońcy i skazanemu oraz dołączyć do akt IV KK 537/24;

3) o wniosku i o wydanym zarządzeniu zawiadomić SSN Ryszarda Witkowskiego;

4) zakreślić sprawę w repertorium KB jako zakończoną w inny sposób.

**Prezes Sądu Najwyższego
SSN Zbigniew Kapiński**

UZASADNIENIE

Kodeks postępowania karnego nie przewiduje w niniejszym wypadku obowiązku sporządzenia uzasadnienia, gdyż zarządzenie to jest niezaskarżalne (por. art. 99 § 2 k.p.k.). Jednakże – z uwagi na odrzucenie wniosku – należało je sporządzić.

W pierwszym rzędzie trzeba wskazać, że wniosek podlegał odrzuceniu, albowiem SSN Antoni Bojańczyk nie jest wyznaczony do orzekania w sprawie, jaka została wskazana przez obrońcę skazanego – IV KK 537/23 (tak sprawa została oznaczona w *petitum* pisma, jak w jego uzasadnieniu). Sędzia Antoni Bojańczyk został natomiast przydzielony do sprawy IV KK 537/24.

Niezależnie od tego, wskazać obrońcy trzeba, że wniosek nie spełnia wszystkich wymaganych prawem wymogów, nie wskazuje bowiem na to, jak okoliczności związane z powołaniem oraz sposób postępowania sędziego po powołaniu – w rozumieniu art. 29 § 5 i n. uSN – miałyby wpływać na naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności w okolicznościach tej konkretnej sprawy. Dodatkowo, wskazanie na wyłączenie sędziego w innej sprawie (niezależnie czy podstawą tego był art. 41 k.p.k. czy przepisy ustawy o Sądzie Najwyższym) nie wypełnia ani zastępuje ciążącego na wnioskodawcy obowiązku wskazania odpowiednich okoliczności oraz dowodów na ich poparcie.

W niniejszej sprawie brak było podstaw, aby o odrzuceniu wniosku zawiadomić Okręgową Radę Adwokacką. Artykuł 29 § 11 uSN przewiduje co prawda obligatoryjne zawiadomienie organu samorządu zawodowego w razie odrzucenia wniosku złożonego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Przepis ten jednak odnosi się wyłącznie do pełnomocników, nie obejmuje swoim zakresem obrońców. Prawodawca w ustawie o Sądzie Najwyższym rozróżnia bowiem role procesowe, jakie w postępowaniu przed tym Sądem mogą pełnić adwokaci i radcowie prawni, wskazując wyraźnie w art. 85 § 2 uSN zarówno pełnomocników, jak i obrońców. Brak jest w takiej sytuacji jakichkolwiek racjonalnych podstaw, aby w wypadku art. 29 § 11 uSN sformułowanie „pełnomocnik” rozumieć szerzej aniżeli w art. 85 § 2 uSN, jako obejmujące także obrońcę. W takiej sytuacji w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Najwyższym na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego zawiadomienie organu samorządu zawodowego,

do którego należy obrońca, w razie złożenia przez niego wniosku o przeprowadzenie testu niezależności, który został odrzucony (art. 29 § 10 uSN), możliwe jest jedynie w razie stwierdzenia przesłanek określonych w art. 20 § 1 k.p.k., a te w niniejszej sprawie nie zostały spełnione.

Prezes Sądu Najwyższego
SSN Zbigniew Kapiński

ł.n

[a.ł]